

בש"פ 7151/15 - עימאד ח'לאילה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7151/15 - א'

כבוד הרשמת ליאת בנמלך

לפני:

עימאד ח'לאילה

המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה להארכת מועד

החלטה

1. המבקש הורשע, על פי הודאתו, בבית משפט השלום בנצרת בעבירות של זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר, זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות ושימוש במסמך מזויף. בגין הרשעתו הושתו עליו בגזר דין מיום 21.4.2015 26 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו), עונש מאסר מותנה, קנס ופיצוי לנפגעי העבירה.

המבקש הגיש ערעור על גזר הדין בבית המשפט המחוזי בנצרת, וזה נדחה בפסק דין מיום 19.7.2015 (למעט לעניין ניכוי ימי מעצרו). גם על פסק דין זה מעוניין המבקש להשיג.

2. המועד האחרון להגשת ההליך הערעורי חלף בתום תקופת פגרת הקיץ של בתי המשפט, 6.9.2015 (ראו סעיף 10(ג) לחוק הפרשנות, תשמ"א-1981), ואילו הבקשה שבפניי למתן ארכה להגשת ההליך (אליה צורף עותק של בקשת רשות ערעור) הוגשה ביום 25.10.2015. בא-כוח המבקש ציין בתצהיר אותו צירף לבקשה כי האיחור נגרם בעקבות סגנה שלו בסוברו כי ימי פגרת הקיץ ופגרת חג הסוכות אינם באים במניין הימים.

המשיבה מתנגדת למתן הארכה, והודיעה כי גם נפגעי העבירה מתנגדים לה.

3. אין לחדד כי קיים קושי בהתנהלותו של בא-כוח המבקש, אשר איחר בהגשת ההליך מחמת טעות שבדין, ממנה יכול היה להימנע בנקל ובאמצעות בדיקה של הוראות הדין.

למרות קושי זה הגעתי לכלל מסקנה כי נסיבות העניין מטות את הכף אל עבר קבלת הבקשה. זאת שכן הנחתי, על יסוד התצהיר שהגיש בא-כוח המבקש, היא כי הטעות הנזכרת אירעה בתום לב, וכי המבקש עצמו לא חזר בו בשום שלב מרצונו להשיג על פסק הדין של בית המשפט המחוזי. כן יש ליתן משקל ממשי בהקשר זה למהות ההליך שהגשתו מתבקשת, ואציין כי עיון בבקשת רשות הערעור המצורפת לבקשה מלמד כי המבקש מעוניין להעלות בגדרה, בין היתר, שאלות הנוגעות לניכוי פרק הזמן בו שהה במעצר בית בפיקוח אלקטרוני מתקופת המאסר שהושתה עליו (וזאת נוכח כניסתו לתוקף של חוק פיקוח אלקטרוני על עצור ועל אסיר משוחרר על-תנאי (תיקוני חקיקה), התשע"ה-2014 ביום 16.6.2015, טרם שניתן פסק הדין בעניינו של המבקש בבית המשפט המחוזי). המבקש מעוניין להשיג בהקשר זה הן על הקביעות הנוגעות לתחולתו של תיקון חקיקה זה על עניינו והן על הפרשנות שניתנה להוראותיו, ומבלי להביע כל עמדה ביחס לסיכויי טענותיו לגופן, סבורני כי אין מקום לחסום את דרכו של המבקש להעלות בבית משפט זה בשל המחדל הנזכר של בא-כוחו (השוו: בש"פ 4196/12 בראשי נ' מדינת ישראל (31.2.2012); בש"פ 8197/13 אמסלם נ' מדינת ישראל (8.1.2014)).

מטעמים אלו ובהתחשב באמת המידה על פיה נבחנות בקשות ארכה כגון דא, מצאתי כאמור לקבל את הבקשה ולהורות על קבלת ההליך הערעורי לרישום. אוסיף כי כפי שציינתי בהחלטה מיום 26.10.2015 היה על המבקש לצרף את נפגעי העבירה כצד להליך שכן הוא מבקש להשיג גם על חיובו בפיצוי, וככל שהוא עומד על טענותיו בעניין זה עליו לעתור לצירופם (ובקשתו, ככל שתוגש, תבחן לגופה).

המזכירות תפתח תיק רע"פ ותתייק בו את בקשת רשות הערעור המצורפת לבקשה ואת החלטתי זו.

ניתנה היום, ח' בכסלו התשע"ו (20.11.2015).

ליאת בנמלך
ר ש מ ת